

M. Cincio

Izba rzeszowska

Palestra 21/2(230), 111-115

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

omówił w szczególności sprawy byto-wo-socjalne adwokatury, sprawy etyki zawodowej oraz problematykę doskonalenia zawodowego adwokatów i aplikantów adwokackich.

Wszystkie referaty połączone były z ożywioną dyskusją, a prelegenci odpowiadali na pytania i wyjaśniali poruszone problemy. Szkolenie zakończone zostało spotkaniem towarzyskim uczestników.

Trzeba jeszcze dodać, że w powyższej akcji doskonalenia zawodowego uczestniczyła także poważna liczba adwokatów—radców prawnych.

2. W roku 1976 kończyło staż 3-letniej aplikacji 13 aplikantów adwokackich. Ponieważ upływ okresu 3-letniego w stosunku do tych aplikantów był różny, powstała konieczność zorganizowania egzaminu adwokackiego dwukrotnie: w październiku oraz w grudniu 1976 r.

W pierwszym terminie przystąpiło do egzaminu 7 aplikantów adwokackich i 1 radca prawny z Kalisza. Wszyscy kandydaci egzamin złożyli, przy czym dwóch z nich z wynikiem b.dobrym, jeden z wynikiem dostatecznym i 4 z wynikiem dobrym.

W miesiącu grudniu 1976 r. egzamin złożyło 6 aplikantów, w tym 1 z wynikiem b.dobrym, 1 z wynikiem dostatecznym, a reszta z wynikiem dobrym.

Stwierdzić trzeba, że poziom egzaminów i przygotowanie zdających były należyte, a 3 osoby szczególnie się wyróżniły, czemu dano zresztą wyraz, kwalifikując wyniki ich egzaminu jako bardzo dobre.

3. W roku 1976 upływała 3-letnia kadencja dotychczasowych kierowników zespołów adwokackich. Sprawa wyboru kierowników potraktowana została przez Radę Adwokacką ze szczególną troską. W związku z tym wszyscy członkowie Rady oraz delegaci Rady w poszczególnych województwach uczestniczyli w zebraniach wyborczych zespołów. Rada skierowała przedtem do zespołów pismo, w którym dano wskazania, jakie zagadnienia mają być przedmiotem zebrania sprawozdawczego. Do tych zagadnień należały sprawy zespołowości w pracy członków zespołów ze szczególnym uwzględnieniem poczucia wspólności interesów członków i ich współodpowiedzialności za całokształt działalności zespołu, a także rola kierownika zespołu w tej pracy, poziom świadczonych usług zawodowych (ze zwróceniem uwagi na wewnątrzzespołowe szkolenie zawodowe) oraz ocena szkolenia aplikantów przez patronów. Poza tym należało też rozważyć zagadnienia podziału pracy i dochodów w zespole oraz zwrócić uwagę na rolę zebrania zespołu. Przy samym zaś wyborze kierowników zespołów zalecono wziąć pod uwagę przygotowanie zawodowe i predyspozycje kandydata do pełnienia odpowiedzialnej funkcji kierownika zespołu.

W wyniku wyborów Rada Adwokacka powołała 42 kierowników, z których 8 jest członkami PZPR, 5 członkami SD, a pozostali to bezpartyjni. Spośród powołanych 32 zastępców kierowników zespołów — 7 należy do PZPR, 5 do SD, 4 do ZSL, a pozostali są bezpartyjnymi.

adw. A. Woźnicki

Izba rzeszowska

1. Wybory kierowników zespołów. Na podstawie uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9 września 1976 r. w spra-

wie wyboru kandydatów na kierowników zespołów Rada Adwokacka w Rzeszowie przeprowadziła akcję w tym względzie.

W terminie do dnia 15 listopada 1976 r. we wszystkich zespołach Izby dokonano wyborów kandydatów na kierowników zespołów, przy czym na zwołanych w tym celu zebraniach sprawozdawczo-wyborczych uczestniczyli opiekunowie zespołów, głównie członkowie Rady. Sprawozdania kadencyjne kierowników były wyczerpujące, obejmowały całą działalność zespołów i ich kierowników oraz stanowiły podsumowanie osiągnięć adwokatury poszczególnych regionów Izby.

Dyskutowano nad poziomem zawodowym, etycznym i społecznym członków zespołów i omówiono poszczególne sylwetki adwokatów na tle art. 25 ustawy o ustroju adwokatury. Prowadzono wnikliwą analizę finansową i ekonomiczną zespołów, a w szczególności obroty, wynagrodzenia adwokatów pełnozatrudnionych i niepełnozatrudnionych, koszty administracyjne, przeciętną wynagrodzenia, przeciętną za sprawę, wpływ spraw (dokonując zarazem porównań z okresem poprzedniej kadencji). Dyskutowano również nad stanem konta 34 i 34a, mówiono o budżetach, o pomocy materialnej dla adwokatów i ich rodzin, dla emerytów i rencistów. W sferze zainteresowań dyskutantów znalazły się również sprawy szkolenia zawodowego adwokatów i aplikantów adwokackich, a z wielu wypowiedzi na ten temat należało wysnuć także i ujemne wnioski wskazujące na to, że samokształcenie i szkolenie zawodowe adwokatów w niektórych zespołach Izby jest niezadowalające. Omawiano także kwestię wynagrodzeń pracowników administracyjnych oraz podatku od wynagrodzeń w związku z zarządzeniem nr 16 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych. Wiele miejsca poświęcono też kulturze zachowania się adwokatów w sądzie i w zespole.

Wypowiedzi wielu Kolegów pozwalały wysnuć wniosek, że adwokaturę nurtuje poważna troska w związku z

tym, że notuje się spadek spraw, że brak rewizji taryfy adwokackiej i — co najważniejsze — że brak również sygnałów o ewentualnej zmianie ustawy o opłatach sądowych w sprawach karnych. Ta ostatnia sprawa powoduje gwałtowny spadek spraw, albowiem faktycznie postępowanie karne w dużej liczbie spraw ogranicza się do jednej tylko instancji, gdyż klienci w obawie przed wysokimi opłatami rezygnują z rewizji, jakkolwiek w wielu wypadkach byłaby ona zasadna.

Na kandydatów na kierowników wytypowano Kolegów cieszących się zaufaniem, wykazujących doświadczenie oraz wysokie walory osobiste, zawodowe i etyczne. Pozytywnym zjawiskiem było desygnowanie na stanowiska kierowników ludzi stosunkowo młodych, energicznych, wyróżniających się zarówno w pracy społecznej jak i zawodowej.

Na posiedzeniu w dniu 19 listopada 1976 r. Rada dokonała oceny całości kształtu kampanii sprawozdawczo-wyborczej na podstawie sprawozdań opiekunów zespołów oraz protokołów zebrań sprawozdawczo-wyborczych. Oce-
na ta wypadła pozytywnie. W wyniku tej analizy Rada dokonała zatwierdzenia kandydatów na kierowników zespołów i ich zastępców. Zmiany nastąpiły w niektórych tylko zespołach adwokackich, a mianowicie nowymi kierownikami zostali: w Brzozowie — adw. Józef Matusz, w Mielcu Nr 1 — adw. Władysław Krawczyk, w Ropczycach — adw. Roman Zarębski, w Przeworsku — adw. Jerzy Walicki, w Stalowej Woli Zespół Nr 2 — adw. Czesław Kaczor, w Sandomierzu Zespół Nr 2 — adw. Ryszard Rajkowski, w Rzeszowie — Zespół Adwokacki Nr 2 — adw. Marian Sz waj, Zespół Adwokacki Nr 3 — adw. Andrzej Bochenek, Zespół Adwokacki Nr 4 — adw. Aleksander Bentkowski. W pozostałych zespołach ich dotychczasowi kierownicy zatrzymali nadal pełnione funkcje. No-

wo wybrani kierownicy przejęli protokolarnie agendy od swoich poprzedników z dniem 1 stycznia 1977 r.

2. Okresowa narada kierowników zespołów adwokackich Izby. W dniu 15 stycznia 1977 r. w sali posiedzeń Rady Adwokackiej w Rzeszowie odbyła się pierwsza w bieżącym roku i pierwsza w kadencji nowo wybranych kierowników zespołów okresowa narada tych kierowników. W naradzie udział wzięli członkowie Rady, wizytatorzy, opiekunowie tych zespołów oraz kierownicy zespołów.

Na program narady złożyły się następujące zagadnienia:

- 1) założenia programowe w zakresie działania samorządu adwokackiego kadencji 1976—1979, opracowane dla naszej Izby zgodnie z uchwałą Rady Adwokackiej z dnia 17 grudnia 1976 r. i 14 stycznia 1977 r. (na tle uchwały plenarnego posiedzenia NRA z dnia 16.X.1976 r.),
- 2) sytuacja ekonomiczna i kadrowa zespołów Izby,
- 3) sprawy finansowe i inwestycyjne,
- 4) sprawy organizacyjne zespołów,
- 5) wnioski oraz dyskusja.

Dziewkan Rady adw. Stanisław Rogoź, otwierając naradę, powitał zebranych podkreślając, że narada dla wielu kierowników zespołów Izby ma duże znaczenie, tym bardziej że jest pierwszą naradą po ostatnich wyborach kierowników zespołów w naszej Izbie. Dziekan zaznaczył, że narada poświęcona jest programowi działania samorządu adwokackiego kadencji 1976—1979 i przedstawił szczegółowo założenia uchwały NRA z dnia 16 października 1976 roku (uchwała ta zapadła na plenarnym posiedzeniu NRA na sesji wyjazdowej w Łańcucie) oraz uchwały Rady Rzeszowskiej z dnia 17.XII.1976 r. i 14.I.1977 r.

Następnie zabrał głos wicedziewkan Rady adw. Wiesław Grzegorzczak, informując zebranych o sytuacji ekono-

micznej zespołów. W 1976 r. nastąpił dalszy poważny spadek spraw sądowych. Szczególnie dotkliwie odczuły to zespoły w Rzeszowie, gdzie wpływy zmniejszyły się o kilkadziesiąt procent, a to w związku z podziałem administracyjnym Państwa, w wyniku którego na terenie działania byłego Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie powstały cztery sądy wojewódzkie.

Zmiany ustawodawcze i wyłączenie z kompetencji sądu szeregu spraw — to ogólne przyczyny spadku agend adwokackich. Ogromnie trudna jest sytuacja finansowa Zespołów w Lesku, w Leżajsku, w Strzyżowie, w Łańcucie i innych i w związku z tym zajdzie potrzeba łączenia niektórych Zespołów (zwłaszcza w Rzeszowie) i tworzenia punktów pomocy prawnej. Dla przykładu: w Leżajsku spadek spraw sięga 50% w porównaniu z ubiegłymi latami; podobnie przedstawia się sprawa w Ropczycach.

Adw. Grzegorzczak omówił również wyniki wizytacji zespołów w roku ubiegłym stwierdzając, że plan w tym względzie został w pełni wykonany.

Zespoły są organizacyjnie przystosowane do świadczenia usług na właściwym poziomie. Gorzej natomiast jest z lokalami i chociaż sytuacja w naszej Izbie pod tym względem uległa wyraźnej poprawie, to jednak są jeszcze takie placówki, jak Zespoły w Mielcu, w Sandomierzu, Leżajsku, Przeworsku, Brzozowie czy Ropczycach, które wymagają jak najszybszej zmiany lokali bądź też kapitalnych remontów obecnych siedzib, gdyż te braki lokalowe utrudniają w znacznym stopniu działalność zespołów.

Z kolei sekretarz Rady adw. Mieczysław Cincio wiele miejsca poświęcił sprawom kadrowym, rozmieszczeniu adwokatów i aplikantów adwokackich, sprawom emerytów i rencistów. Mówca omówił szeroko problemy natury materialnej i socjalnej adwokatury rzeszowskiej, nie pomijając za-

gadnienia zatrudnienia adwokatów emerytów i rencistów na niepełnym wymiarze godzin. Przypomniał też, że od 1 stycznia 1977 r. obowiązuje w Izbie minimum zarobków 2500 zł i od tego też terminu wszystkie zespoły przekazywać będą 50% z konta 34a na rzecz Rady z przeznaczeniem na cele remontowo-inwestycyjne. Poruszył również zagadnienia gromadzenia nadmiernych kwot przez niektórych członków zespołów na koncie 34. Mówca zwrócił uwagę na obowiązki korporacyjne, a w szczególności na uczestnictwo w zebraniach samorządowych, jak np. w walnym zgromadzeniu delegatów itp. Brak dyscypliny organizacyjnej spotkał się z ostrą krytyką ze strony naczelnych organów adwokatury i dlatego wzmocnienie tej dyscypliny jest konieczne.

Po tych wypowiedziach członków Rady zabrali głos kierownicy poszczególnych Zespołów, a mianowicie adwokaci: Jerzy du Vall z Jasła, Marian Szwał z Rzeszowa, Augustyn Ostafil z Krosna, Mieczysław Szkutnik ze Stalowej Woli, Jan Podolec z Jarosławia, Jerzy Kopeć z Leżajska, Bronisław Rogalski z Przemysła, Aleksander Bentkowski z Rzeszowa, Roman Zarębski z Ropczyc, Franciszek Kował ze Stalowej Woli i inni. Dyskutanci pozytywnie ocenili działalność Rady, jak również w pełni zaakceptowali potrzebę żywych kontaktów z Radą, a w szczególności potrzebę wyjazdów dziekana oraz członków Rady w teren, podkreślając, że ta forma działania Rady prowadzi do zintegrowania całej adwokatury regionu. Dyskutanci dzielili się swą troską w związku z gwałtownym spadkiem spraw, podkreślali sprawy dotyczące remontów i wyposażenia lokali zespołów oraz zgłaszali wnioski o dotację ze strony Rady (adw. Zarębski i Matusz).

Z ciekawą koncepcją wystąpił adw. Franciszek Markiewicz z Krosna, wzytator Rady, postulując powołanie

przy Radzie instytucji w rodzaju „telefonu zaufania” dla adwokatów-praktyków. Tego rodzaju placówka służyłaby członkom zespołów do kontaktowania się w zawiłych i skomplikowanych sprawach zawodowych, przy czym tego rodzaju informacje miałyby być udzielane możliwie natychmiast. Ta oryginalna inicjatywa spotkała się z pełną aprobatą zebranych i będzie ona przedmiotem rozważań Rady na najbliższym jej posiedzeniu.

Adw. Rogalski w imieniu zebranych podziękował Radzie za przygotowanie jubileuszowych uroczystości XXV-lecia Izby, które jego zdaniem wypadły imponująco. W listopadzie bież. roku Zespół Adwokacki w Przemysłu obchodzić będzie XXV-lecie swego istnienia i w związku z tym znajduje się w opracowaniu specjalna monografia o adwokaturze przemyskiej.

Zamykając naradę dziekan Rady stwierdził, że wypowiedzi kierowników zespołów na naradzie pozwoliły na szeroką wymianę doświadczeń, a zgłoszone dezyderaty, projekty i propozycje zostaną przez Radę dokładnie zbadane.

3. Pożegnanie najstarszego pracownika samorządu adwokatury rzeszowskiej. W dniu 29 grudnia 1976 r., po posiedzeniu Rady, odbyła się niecodzienna uroczystość pożegnania adw. Michała Pikora, byłego wicedziekana Rady, który w ubiegłym roku zakończył swoją karierę zawodową jako wieloletni członek Rady.

Adw. Michał Pikor jest jedynym członkiem Rady, który pracował od chwili jej powstania aż po dzień 12 czerwca 1976 r., a więc nieprzerwanie przeszło 25 lat, zajmując kolejno stanowisko członka Rady, jej rzecznika dyscyplinarnego, a następnie wicedziekana. Za swoją działalność zawodową i samorządową odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”, odznaką „Zasłu-

żony dla województwa rzeszowskiego” i ostatnio z okazji XXV-lecia Izby — Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

W sali obrad Rady zebrali się członkowie Rady i jej pracownicy, a dziekan Rady, witając serdecznie Jubilata, przedstawił jego działalność samorządową i zawodową, dziękując mu serdecznie za pracę dla dobra adwokatury rzeszowskiej. Zebrani zgotowali adw. Pikorowi gorącą owację, wręczając mu wiązanek kwiatów i upominki. Poza tym Rada powzięła uchwałę następującej treści:

„Rada Adwokacka w Rzeszowie składa wyrazy szczególnego uznania dotychczasowemu Wicedziekanowi Rady adw. mgrowi Michałowi Pikorowi za Jego długoletnią i ofiarną pracę w samorządzie adwokackim, za trud i poświęcenie przy wychowaniu i kształceniu młodego pokolenia adwokatów, za serce i życzliwość w stosunku do wszystkich kolegów i ludzi, jakie okazywał przy rozwiązywaniu trudnych problemów w swej pracy Rzecznika Dyscyplinarnego i Wicedziekana Rady oraz organizatora Izby rzeszowskiej

i pierwszych zespołów uspołecznionej adwokatury.

Rada Adwokacka swą uchwałą wyraża przekonanie, że Wicedziekan mgr Michał Pikor, wybitny prawnik i adwokat, który całą swą wiedzą i bogatym doświadczeniem służy społeczeństwu od wielu lat dla dobra wymiaru sprawiedliwości, zechce nadal służyć Radzie Adwokackiej swą cenną pomocą i radą.

Rada Adwokacka najserdeczniej dziękuje Wicedziekanowi adwokatowi mgrowi Michałowi Pikorowi za Jego wysiłek, trud i poświęcenie i stwierdza, że adwokat Michał Pikor dobrze się zasłużył polskiej adwokaturze, pozostając wzorem adwokata dla młodego pokolenia”.

Wzruszony Jubilat podziękował za ten miły i serdeczny dowód uznania Rady dla jego wieloletniej pracy i równocześnie podkreślił, że bardzo wysoko ceni sobie ten gest Rady w postaci tak miłego spotkania i wzruszającej go głęboko uchwały Rady.

Tradycyjną lampką wina zakończyła się ta niecodzienna uroczystość.

adw. M. Cincio

Izba szczecińska

W dniach 10 i 11 grudnia 1976 r. odbył się pisemny, a w dniu 18 grudnia 1976 r. ustny egzamin adwokacki w Radzie Adwokackiej w Szczecinie.

Do egzaminu przystąpiło pięciu aplikantów adwokackich: mgr Barbara Jarmołowicz, mgr Krystyna Klewen-

hagen-Wilińska, mgr Krystyna Lewandowska-Łyczywek, mgr Marek Matjanowski, mgr Jerzy Piosicki oraz radca prawny mgr Tadeusz Rejmaniak. Wszyscy egzaminowani złożyli egzamin z wynikiem pozytywnym.

adw. J.Z.